

Sori ei oo tullut jatkoo nyt taas kirjottelen :). ***** Saavumme käsityöluokkaan hiljaisina kuin aaveet. Opettaja katsoo meitä ja nostaa kulmiaan, mutta antaa meidän mennä paikoillemme. Jatkan hiljaisena ompelemista ja mietin että minkälainen kusipää Jamie onkaan. Hän on vähänkuin mädäntynyt muna. Päältä komean valkoinen mutta sisältä mätä. Lähden luokasta Annie kannoillani. Kävelemme ulos aurinkoon. Rakastan kevättä, silloin on niin lämmin. Huomaan Jackin katsovan minua kauempaa. Hän on kai jonkun kaverinsa kanssa juttelemassa. - Mietitkö vielä Jamieta? Annie kysyy. - Äh, hitot siitä. Jack kattoo mua taas, vastaan. Kello soi ja lähdemme sisälle. - Eikö susta oo outoo et joku random tyyppi stalkkaa sua? Annie kysyy. - Ei.. tai joo.. en mä tiedä, sanon tuskastuneena. Kävelemme luokkaan viimeisien perässä. Historia on lempiaiheeni, sillä sitä opettaa herra Norrington. Hän on todella hyvä opettamaan, sillä hän ei ole tiukki. Oikeastaan hänen tunneillaan saa nukkua ilman että hän sanoo mitään. Kävelemme ruokalaan ja huomaan taas Jackin katsovan minua. Silloin minulla kärehtää. Juoksen Jackin luo. - Miks helvetis tuijotat mua!? Huudan hänelle. Samassa huomaan katseet. Huusinko juuri keskellä ruokalaan? Taisin huutaa. Jack katsoo minua peloissaan, vai onko hän vihainen? En saa katseesta selvää. Lähden juoksemaan, ja jo toisen kerran lukittaudun vessaan tämän päivän aikana. - Mä oon niin nolo, mutisen itsekseni. Katson peiliin. Sieltä tuijottaa tyttö, jonka äiti kuoli, hänen kiusaajastaan tuli hänen paras kaverinsa ja jonka elämä on vihdoon paikoillaan. Miksi tuo tyttö sitten tuijottaa surullisena peiliin. Miksi hän ei ole onnellinen? - Shamanta? Kuulen oven takaa äänen jota en tunnista. - Kuka siellä? Kysyn varuillani. - Jack. Haluisitko tulla ulos? Tunti alkaa, Jack sanoo. - Mhm, murahdan ja avaan oven. Kävelen Jackin ohi sanomatta mitään. Yht'äkkiä Jack tarttuu käteeni. - Shamanta.. Sori niistä katseista, Jack sanoo ja katsoo minua silmiin. - E-ei se mitään, sanon, hymyilen ja juoksen omaan luokkaani. Jokin tuossa sinisilmäisessä pojassa saa perhoset lehahtamaan vatsassani. Kävelemme Annien kanssa meille jutellen päivän tapahtumista. - En mä tiedä miksi se saa mut ihan sekasin, sanon. - No, kerranhan sitä lukiolaisia ollaan, Annie sanoo. Naurahdan ja uppoan ajatuksiini. - Shamanta? Herään ajatuksistani vasta Annien ääneen. - Sori. Mitä? Kysyn. - No, selitin just viis minuttia mun ihastuksesta, Annie sanoo ja kuulen hänen äänestään että hän on loukkaantunut. - Anteeks. Kuka se on? Kysyn. - Yyyks Viljami vaa, Annie sanoo ja punastuu. - Ai se teidän naapurin Viljami? Kysyn ja nauran. Annie yhtyy nauruun ja olen helpottunut että hän ei suuttunut enempää. Huh.